

Årsrapport

Verksamhetsåret 2025

DELEGATIONEN
FÖR CIRKULÄR
EKONOMI

Innehåll

Förord	3
1. Rekommendationer från Delegationen för cirkulär ekonomi	4
1.1. Delegationens rekommendationer	4
1.2. Grundläggande förutsättningar	4
1.3. Stärk Sveriges strategi och sätt nationella mål	7
1.4. Säkerställ att offentlig upphandling accelererar omställningen till en cirkulär ekonomi.....	10
1.5. Säkerställ att svensk lagstiftning bidrar till cirkulära materialflöden och cirkulära affärsmodeller	14
1.6. Anpassa Sveriges förbränningskapacitet	18
2. Cirkulära nycklar	23
2.1. Litiumjonbatterier för fordon och arbetsmaskiner	23
2.2. Pågående projekt inom cirkulära nycklar	24
3. Verksamhetsberättelse	25
3.1. Ledamöter och kansli.....	25
3.2. Verksamhet 2025.....	26
3.3. Externa möten och presentationer	27
3.4. Löpande dialoger och samverkanspartners	31

Delegationen för cirkulär ekonomi är ett rådgivande organ till regeringen med syfte att underlätta och driva på näringslivets omställning till en cirkulär ekonomi som stärker svensk konkurrenskraft.

Förord

Omställningen till en cirkulär ekonomi är en av vår tids största och viktigaste samhällsutmaningar. Den är inte en sidoordnad miljöfråga, utan en grundförutsättning för Sveriges framtida konkurrenskraft, innovationsförmåga, sysselsättning, resiliens och förmåga att minska klimatpåverkan.

Men var befinner sig Sverige idag? Trots att Sverige ofta betraktas som ett föregångsland inom miljö och hållbarhet gäller det tyvärr inte cirkulär ekonomi. Enligt Circular Gap Report är Sverige fortfarande 97 % linjärt, klart under det europeiska genomsnittet. Detta innebär att vi varje år förlorar betydande resurser, värden och möjligheter.

Under hösten 2025 presenterade RISE *Circular Value Report*, där den ekonomiska kostnaden för vår linjära ekonomi synliggörs. Den uppgår till närmare 600 miljarder kronor per år, motsvarande 57 % av statsbudgeten, i sex centrala sektorer där värden som skulle kunna skapas antingen aldrig realiseras eller går förlorade i förtid.

I denna årsrapport lyfter delegationen fyra centrala områden där riktade åtgärder kan ge betydande positiva effekter. Vi beskriver även arbetet med cirkulära nycklar, där delegationen samlar aktörer i för Sverige prioriterade värdekedjor för att identifiera hinder och möjligheter för ökad cirkularitet.

Sverige har i grunden goda förutsättningar: stark innovationskraft och företagande, hög digitaliseringsgrad och en kompetent arbetskraft. Men för att realisera potentialen krävs att vi förstår och adresserar de strukturer som håller oss kvar i en linjär ekonomi. Vi står inför en systemförändring där näringslivet redan investerar och är redo – men en sådan utveckling är bara möjlig om de politiska signalerna är tydliga och långsiktiga och om viljan till förändring genomsyrar hela politiken.

Om Sverige ska bygga en konkurrenskraftig, resilient och resurseffektiv ekonomi krävs politiskt mod, enighet och handlingskraft.

Mattias Philipsson

Ordförande, Delegationen för cirkulär ekonomi

1. Rekommendationer från Delegationen för cirkulär ekonomi

1.1. Delegationens rekommendationer

Sverige behöver stärka både konkurrenskraft och försörjningstrygghet samtidigt som omställningen till ett hållbart samhälle accelereras. Den cirkulära ekonomin är ett strategiskt verktyg för att minska beroendet av importerade råvaror och produkter, öka resiliensen i globala värdekedjor och minska miljö- och klimatpåverkan. Delegationen har under 2025 identifierat fyra olika områden där vi ser behov av åtgärder från regeringen.

I maj överlämnades fyra rekommendationer till regeringen, som vi under hösten utvecklat till:

- Stärk Sveriges strategi för cirkulär ekonomi och sätt nationella mål
- Säkerställ att offentlig upphandling accelererar omställningen till en cirkulär ekonomi
- Säkerställ att svensk lagstiftning bidrar till cirkulära materialflöden och cirkulära hållbara affärsmodeller
- Anpassa Sveriges förbränningskapacitet

Delegationen anser att rekommendationerna även fortsatt är de högst prioriterade åtgärderna. I den här årsrapporten har delegationen därför vidareutvecklat rekommendationerna.

1.2. Grundläggande förutsättningar

Sverige står inför en avgörande ekonomisk och ekologisk utmaning: att säkerställa långsiktig konkurrenskraft samtidigt som vi ställer om till ett hållbart samhälle. I den här omställningen spelar den cirkulära ekonomin en central roll genom att bidra till att säkra resurstillgången i tider av kris och ökade behov av resiliens samtidigt som vi kan åstadkomma minskad miljö- och klimatpåverkan samt återhämtning för den biologiska mångfalden.

Sveriges försörjningstrygghet är starkt beroende av globala värdekedjor, vilket medför sårbarheter vid kriser, geopolitiska spänningar och marknadsstörningar. För att stärka den nationella motståndskraften behöver beroendet av importerade råvaror minska. En cirkulär ekonomi är ett strategiskt verktyg för ökad försörjningstrygghet.

Cirkulär ekonomi är även en motor för innovation och global konkurrenskraft. För svenska företag är omställningen till en cirkulär ekonomi inte bara ett ansvar, utan även en strategisk möjlighet. Näringslivet i Sverige har god förmåga att ställa om utifrån nya förutsättningar vilket är en konkurrensfördel i tider av nya regelverk och ökad osäkerhet kring tillgång på råvaror. Men långsiktiga och likvärdiga villkor är helt avgörande.

Delegationen för cirkulär ekonomi uppmanar regeringen att:

- Ta ett tydligt ledarskap i omställningen genom att säkerställa att svensk lagstiftning konsekvent främjar cirkularitet och att Sverige upprätthåller en fortsatt hög ambitionsnivå inom EU-samarbetet. Både genom att säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor och genom att vara pådrivande i EU-förhandlingarna avseende exempelvis *Clean Industrial Deal* och *Green Deal*, som rör cirkularitet, innovation och konkurrenskraft.
- Säkerställa att arbetet med omnibus-paketen är väl avvägt med minskade administrativa bördor och förenklade regelverk där det är möjligt, utan att miljö- och hållbarhetslagstiftning urholkas. Regelverket ska fortsatt vara en drivkraft för cirkulär omställning och konkurrenskraftiga svenska företag.
- Tillgodose behovet av en nära och kontinuerlig dialog mellan regering och näringsliv i arbetet med lagstiftning och nya styrmedel.
- Utforma ekonomiska styrmedel så att cirkulära lösningar premieras och linjära alternativ successivt tappar konkurrensfördelar i linje med principen "lätt att göra rätt och svårt att göra fel". Pris på primära respektive återvunna råvaror behöver styra mot resurseffektiv användning. Delegationen har, bland annat i arbetet med cirkulära nycklar, identifierat ekonomiska styrmedel som ett av de mest centrala och effektiva verktygen att utreda vidare för att driva omställningen.

Mot bakgrund av att den cirkulära ekonomin spänner över ett brett spektrum av politikområden krävs ett tydligt, samordnat och långsiktigt politiskt ledarskap för att realisera det systemskifte som omställ-

ningen förutsätter. Genom riktade styrmedel, uppföljningsbara mål, cirkulära krav i offentlig upphandling samt samverkan mellan stat, näringsliv och kommuner kan cirkulära lösningar skalas upp. I det sammanhanget spelar regeringens *Cirkulär ekonomi – strategi för omställningen i Sverige* med efterföljande handlingsplaner en viktig roll.

Foto: Sara Danielsson / Johnér

1.3. Stärk Sveriges strategi och sätt nationella mål

1.3.1. Omvärldsspaning

I Sverige finns etappmål för bland annat utsläpp av växthusgaser, minskat matsvinn och ökad andel återanvändbara förpackningar samt för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall.

Sverige har antagit FN:s globala hållbarhetsmål, bidragit i arbetet med EU:s miljö- och klimatmål samt satt upp nationella miljömål. Att ställa om till cirkulär ekonomi är ett av flera verktyg för att nå målen. Dessutom bidrar en mer cirkulär ekonomi till ökad konkurrenskraft, resurshushållning, ökad biologisk mångfald och ökad nationell och europeisk självförsörjningsgrad.

Begreppet cirkulär ekonomi omfattar åtskilliga sakområden såsom avfalls- och produkthanteringskrav, finansiering, utbildning, innovation, med mera. På grund av den cirkulära ekonomins stora komplexitet finns det anledning att sätta specifika mål för väl valda aspekter av den för att få tydligare styrsignaler.

Av EU:s 27 medlemsstater hade 18 länder infört mål för cirkulär ekonomi år 2022. Flera av dem hade också utvecklat långsiktiga mål för andel cirkulär materialanvändning (CMURs). EU-ländernas mål skiljer sig åt sinsemellan, från generella ambitioner till väldigt specifika siffer-satta mål för exempelvis materialkonsumtion.

Nationellt och internationellt pågår idag omfattande utvecklingsarbete för att mäta omställningen från en linjär till en cirkulär ekonomi.

Mycket arbete bedrivs även inom EU kopplat till mål och uppföljning avseende cirkulär ekonomi. Den europeiska övervakningsramen för den cirkulära ekonomin är inriktad på aspekter av den cirkulära ekonomin som rör resursanvändning och avfallshantering. I samband med en uppdatering i maj 2027 lades det till element för att ta itu med produktionssidan av ekonomin och aspekter som materialavtryck och konsumtionsavtryck. Övervakningsramen innehåller nu också en övergripande dimension av global hållbarhet och resiliens som kopplar cirkularitet till klimatneutralitet och globalt materialberoende.

Europeiska miljöbyrån investerar i att förbättra kunskapsbasen om den cirkulära ekonomin som ett resultat av Bellagioprocessen.

För närvarande finns det sex indikatorer som täcker olika aspekter av Europeiska miljöbyråns agenda:

- Materiella fotavtryck i Europa
- Fotavtryck för förbrukning
- Användningsgrad för cirkulärt material
- Generering och frikoppling av avfall i Europa
- Omdirigering av avfall från avfallsdeponier i Europa
- Avfallsåtervinning i Europa

Delegationen kommer under 2026 att titta närmare på möjliga indikatorer för cirkulär omställning och med intresse följa vad RE:source utlysning för policyprojekt som främjar cirkulär ekonomi genererar.

1.3.2. Problembeskrivning

De nationella miljömålen, däribland generationsmålet, omfattar inte hela den bredd av parametrar som definierar en giftfri, rättvis och geopolitiskt stabil cirkulär ekonomi och behöver därför kompletteras. Mål behöver dessutom följas upp och därför är det viktigt att träffsäkra och relevanta nyckeltal finns kopplat till satta mål, något som inte är tillräckligt utvecklat idag. Delegationen ser behov av en översyn av miljömålen för att säkerställa att målen är ändamålsenligt utformade och styr utvecklingen åt rätt håll.

Näringslivet i Sverige saknar idag en tydlig bild av i vilken riktning, i vilken takt och med vilka åtgärder som regeringen vill driva på utvecklingen för en cirkulär ekonomi. Det riskerar att hämma investerings- och innovationsviljan hos svenska företag.

Delegationen konstaterar att fokusområdena i den nationella strategin för en cirkulär ekonomi fortfarande är relevanta och väl utformade. En uppdatering av strategin är dock angelägen för att ytterligare betona sambandet mellan en cirkulär ekonomi och de positiva effekterna på råvaruförsörjning, resiliens, geopolitik, fler arbetstillfällen och ökad konkurrenskraft. De tillhörande handlingsplanernas aktiviteter är i många fall utdaterade och ger i dagsläget ingen framdrift.

1.3.3. Åtgärdsförslag

Uppdatera den nationella strategin för cirkulär ekonomi

Den svenska regeringen bör ta fram en uppdaterad strategi för cirkulär ekonomi med tillhörande handlingsplan för att tydliggöra mål, strategi och ambition på området. I en uppdaterad strategi bör sambandet mellan en cirkulär ekonomi och de positiva effekterna på råvaruförsörjning, resiliens, geopolitik och fler arbetstillfällen betonas. Delegationen för cirkulär ekonomi står till förfogande i arbetet med att uppdatera befintliga eller ta fram nya handlingsplaner för en cirkulär ekonomi.

Komplettera Sveriges miljömål

Delegationen föreslår en översyn av miljömålen och anser att nya mål bör införas som en del av Sveriges miljömål för att på ett bättre sätt omfatta den cirkulära ekonomins olika aspekter och därmed säkerställa maximal nytta.

Sätt mål för minskad förbränning

Delegationen föreslår införande av ett nytt etappmål om minskad förbränning av resurser med potential för återvinning. Det är ett område som Sverige har nationell rådighet över.

Ta fram en uppföljningsplan

En tydlig och resurssatt plan för uppföljning av de mål och aktiviteter som angetts i den nationella strategin med tillhörande handlingsplaner behövs. Uppföljning kan med fördel göras med hjälp av data som samlas in via Eurostat men sannolikt behöver den kompletteras med ytterligare nyckeltal. Resurser krävs också till de myndigheter som ska ansvara för uppföljningsarbetet.

1.3.4. Effekt

Genom att förtydliga mål och ambition avseende omställningen till en cirkulär ekonomi skulle regeringen skapa bättre förutsägbarhet för näringslivet i Sverige vilket är en förutsättning för innovation och investeringar.

1.4. Säkerställ att offentlig upphandling accelererar omställningen till en cirkulär ekonomi

1.4.1. Omvärldsspaning

De svenska upphandlingslagarna bygger på lagstiftning från EU, bland annat det så kallade "klassiska direktivet" liksom "försörjningsdirektivet" om offentlig upphandling.

EU:s upphandlingsdirektiv är under utvärdering. Europeiska unionens råd har bland annat påtalat ett behov av att se över samspelet mellan upphandlingsdirektiven och de sektorsspecifika rättsakterna med bestämmelser om offentlig upphandling. Kommissionen uppger också i *Clean Industrial Deal* att de under 2026 kommer se över reglerna för offentlig upphandling och då införa kriterier för hållbarhet, resiliens och europeiskt företräde i offentliga upphandlingar inom strategiska branscher. Resultatet av detta bör beaktas vid utveckling av ytterligare stöd och uppföljning på nationell nivå.

Offentlig sektor i Sverige utgör en stor beställarbas. Värdet av de upphandlingspliktiga inköpen uppgick år 2023 till 1 009 miljarder kronor, motsvarande 18,4 % av BNP. Det finns därmed en stor potential att bidra till stimulans med hjälp av krav vid upphandling. Enligt en Novus-undersökning som Fossilfritt Sverige lät göra 2024 vill åtta av tio av den svenska allmänheten att offentlig upphandling ska ha så lite klimatpåverkan som möjligt. Nästan varannan person tycker att det ska prioriteras även om det kostar mer.

För att skapa effekt utan att försvåra för offererande företag krävs enhetlig kravställning. På så vis kan företag som erbjuder cirkulära affärsmodeller och hållbara produkter premieras och ges en stabil grund för sin affärsverksamhet. Det kan exempelvis handla om producenter som vill satsa på högt innehåll av återvunnet material, produkter med lång livslängd eller erbjuda produkter som tjänst.

Foto: Henrik Trygg / Johnér

Regeringen lanserade i oktober 2025 *Färdplan för de offentliga affärerna 2025–2030*. Den innehåller bland annat tre nya inriktningsmål för den nationella upphandlingsstrategin för att möta samhällsutmaningar som arbetslivskriminalitet och försörjningsberedskap:

- Offentliga affärer ska vara attraktiva för alla leverantörer – inklusive små företag och idéburna organisationer.
- Endast seriösa leverantörer ska tilldelas offentliga kontrakt.
- Upphandlande aktörer ska säkerställa försörjning av nödvändiga varor och tjänster vid kris och ytterst krig.

Skarpa cirkularitetskrav kan spela en viktig roll i offentlig upphandling. Regeringen har hösten 2025 aviserat att Upphandlingsmyndigheten ska stärkas genom att samordna upphandlingsfrågor under ett tak, i linje med Sveriges nationella upphandlingsstrategi som lyfter offentlig upphandling som en drivkraft för hållbar utveckling. Upphandling kan också användas för kommersialisering av innovationer, vilket kan avse nya varor, tjänster eller processer eller nya sätt att organisera affärsverksamhet.

Upphandlingsmyndigheten bedömer att det inte finns juridiska hinder för att ställa drivande krav som går utöver EU-harmoniserad lagstiftning. Myndigheten tillhandahåller stödmaterial i form av en kriteriebank. Delegationen konstaterar dock att kraven inte används i tillräck-

Foto: Ivan Martynov / iStock

lig omfattning. Rapportering under hösten 2025 vittnar om bristfällig statistik över i vilken utsträckning cirkulära krav ställts vid upphandling. Flera myndigheter, däribland Naturvårdsverket, uppger att de ställt betydligt fler hållbarhetskrav än vad statistiken visar. Det i sin tur gör det utmanande att identifiera verkningsfulla åtgärder.

Nordiska ministerrådets rapport *Sustainable Public Procurement and the Sustainable Development Goals* visar att hållbar upphandling, där cirkularitetskrav kan ingå, ofta ger bättre resultat genom att fokus flyttas från kortsiktiga vinster till långsiktiga fördelar. Rapporten framhåller också att hållbar offentlig upphandling inte är mer komplicerad än traditionell upphandling och inte behöver innebära högre kostnader.

Frankrike och Norge är exempel på länder som har infört cirkulära aspekter som en del av obligatoriska hållbarhetskrav, inom offentlig upphandling. Frankrike införde år 2024 en kravmodell för offentliga verksamheter om en obligatorisk kvot för inköp av produkter från återbruk eller återvinning för 17 utvalda produktkategorier. I det norska upphandlingsregelverket för offentliga verksamheter uppges att klimat- och miljöhänsyn ska viktas till minst 30 % och när upphandlande organisationer specificerar tilldelningskriterierna i prioriterad ordning bör klimat- och miljöhänsyn vara bland de tre högsta prioriteringarna.

1.4.2. Problembeskrivning

Potentialen för att offentlig upphandling ska bidra till en cirkulär ekonomi nyttjas inte i tillräcklig utsträckning. Efterfrågan är relativt låg på återvunnen råvara och återanvända produkter, liksom på produkter som är designade för lång livslängd och möjlighet till reparation. Det innebär i sin tur en risk för företag att satsa på innovation och affärsmodeller för cirkulära lösningar.

En utmaning med att inkludera cirkularitetsaspekter vid offentlig upphandling är bristen på resurser hos de upphandlande myndigheterna och bristen på tydliga signaler att prioritera aspekterna. Kompetens pekas ofta ut som en brist inom de upphandlande organisationerna, specifikt mindre sådana, gällande såväl val av relevanta cirkulära krav som hur utvärdering av offerter och uppföljning av efterlevnad bör göras. Det krävs även en förmåga att bedöma hur kravställning påverkar långsiktiga effekter av en upphandling och att ansvarig upphandlare har ett mandat att värdera andra parametrar än pris.

1.4.3. Åtgärdsförslag

Höj kraven på upphandlande myndigheter

Skärp kraven på upphandlande myndigheter att bidra till en cirkulär ekonomi genom upphandling samt att följa upp efterlevnaden av ställda krav. Uppföljningen är central för att säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor och motverka att oseriösa leverantörer gynnas på bekostnad av seriösa, i linje med regeringens nya färdplan. Anpassa kravnivå till organisationsstorlek.

Vidareutveckla cirkulära krav och kriterier

Ge Upphandlingsmyndigheten i uppdrag att vidareutveckla krav och utvärderingskriterier kopplat till cirkulär resurshantering, så att de sätts på ett verkningsfullt och långsiktigt gynnsamt sätt. Utvecklingen bör göras i dialog med leverantörer. Delegationen betonar särskilt vikten av att utveckla tilldelningskriterier som ett sätt att testa nya krav och uppmuntra innovativa lösningar.

Utveckla stöd till upphandlande organisationer

Ge Upphandlingsmyndigheten i uppdrag att i större utsträckning stödja upphandlande organisationer i deras strategiska inköpsarbete, inklusive att sprida kunskap om stödmaterial inom offentlig sektor. Delegationen föreslår även att en stödfunktion införs som kan ge stöd till mindre offentliga verksamheter avseende utformning av upphandlingskrav och utvärderingskriterier.

1.4.4. Effekt

Större tillämpning av cirkularitetskrav och utvärderingskriterier vid offentlig upphandling skulle skapa en kommersiell trygghet för företag som vill satsa på exempelvis produkter med återvunnet innehåll, lång livslängd och som är reparerbara. De offentliga organisationerna utgör tillsammans en mycket stor inköpsvolym och har därför potential att göra skillnad genom att skapa påtaglig efterfrågan. Effekten skulle bli än större om krav på att bidra till en cirkulär ekonomi genom upphandlingar ställs även på regional och kommunal nivå och om även näringslivet i större utsträckning tillämpar nämnda krav och kriterier.

1.5. Säkerställ att svensk lagstiftning bidrar till cirkulära materialflöden och cirkulära affärsmodeller

1.5.1. Omvärldsspaning

Det pågår ett arbete såväl inom EU som i Sverige med att uppdatera regelverken kopplade till avfallshantering och producentansvar. Kommissionen presenterar *Circular Economy Act* det tredje kvartalet 2026, där bland annat förslag för att underlätta administrationen av gränsöverskridande transporter av avfall väntas.

EU:s avfallstransportförordning har reviderats bland annat för att stärka omställningen till cirkulär ekonomi. Revideringen innebär bland annat digitaliserade informations- och dokumentationskrav i ett EU-gemensamt system, förbud mot transporter av avfall för bortskaffande inom EU om inte särskilda villkor är uppfyllda samt skärpta exportbegränsningar från EU och krav på spårbarhet. I förordningen utvecklas även reglerna för förhandsgodkända återvinningsanläggningar, vilket möjliggör snabbare och mer effektiva processer för gränsöverskridande avfallstransporter. Sverige är ett av få medlemsländer som har förhandsgodkänt ett stort antal avfallsbehandlingsanläggningar.

Batteriförordningen har reviderats liksom avfallsdirektivet med fokus på livsmedelsavfall respektive textil där också ett nytt producentansvar ska genomföras.

EU har beslutat om en ny förordning för förpackningar och förpackningsavfall och EU-kommissionen har även presenterat ett paket för plaståtervinning. Därutöver tas EU-gemensamma End of waste-kriterier fram för plast, textil och mineralfraktioner av bygg- och rivningsavfall. Kriterier finns i dagsläget för järn, stål- och aluminiumskrot, glas-kross och kopparskrot.

Direktivet för uttjänta fordon revideras och vad gäller EU:s förordning om ekodesign för hållbara produkter pågår arbetet med ekodesignkrav för olika produktgrupper och material i delegerade akter. På nationell nivå har flera förordningar på avfallsområdet reviderats och propositionen Reformering av avfallslagstiftningen för ökad materialåtervinning har överlämnats till riksdagen. Regeringen har också gett Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram ett förslag till nationellt program för cirkularitet av kritiska råmaterial.

Kommerskollegium lyfter i sin rapport *Addressing Fragmentation for a Global Circular Economy* vikten av harmoniserade regler, standarder och definitioner för att möjliggöra en cirkulär ekonomi. Det är därför angeläget att svensk lagstiftning är fullt samstämmig med EU-rätt och internationella konventioner, då även mindre avvikelser kan försvåra gränsöverskridande transporter av avfall och material som upphört att vara avfall.

Även Internationella Handelskammaren (ICC) har pekat på betydande regelhinder för cirkulära affärsmodeller, bland annat splittrade handelsregler, brist på gemensamma standarder, tullsystem som motverkar returflöden samt bristande erkännande av cirkulära metoder inom Baselkonventionen.

Behovet av en moderniserad avfallslagstiftning för att möjliggöra konkurrenskraftiga och storskaliga cirkulära lösningar framhålls av Svenskt Näringsliv. Naturvårdsverket konstaterade i den fördjupade utvärderingen av miljömålen 2023 att regelverket är svåröverskådligt och att de ändringar som gjorts gör regelverket svårt att överblicka och tillämpa. Myndighetens slutsats är att en bred översyn och vidareutveckling av avfallslagstiftningen och tillhörande styrmedel behövs, både nationellt och på EU-nivå, för att nå en cirkulär ekonomi.

1.5.2. Problembeskrivning

EU:s och Sveriges avfallslagstiftning ska säkerställa en miljö- och hälso-mässigt säker avfallshantering samtidigt som den skapar förutsättningar för en cirkulär ekonomi. Avfall ska i första hand förebyggas och i andra hand omhändertas i enlighet med avfallshierarkin.

Ett problem är att det upplevs som otydligt när ett material är att betrakta som produkt, biprodukt eller avfall, vilket skapar osäkerhet och svåra avvägningar eftersom olika bestämmelser ska tillämpas i de olika fallen. Alla som bor och verkar i Sverige omfattas av avfallslagstiftningen och det behöver därför vara lätt att göra rätt. Eftersom lagstiftningen är omfattande behöver tillämparen vara i fokus för att lagstiftningen ska få avsedd effekt.

Cirkulär ekonomi påverkas även av annan lagstiftning såsom kemikalielagstiftningen, produkt- och ekodesignkrav, bygg- och planregler samt skatte- och momsregelverk. Dessa regelområden behöver utvecklas och anpassas för att styra mot en cirkulär ekonomi. Om lagstiftningen inte är samordnad skapas motstridiga incitament.

Sammantaget pågår viktiga reformer, men det finns ett tydligt behov av en samlad och genomgripande modernisering av regelverken. För att cirkulär ekonomi ska kunna bli norm krävs att lagstiftningen tydligare styr mot resurseffektivitet, återbruk och värdebevarande. Den måste även gynna utvecklingen av nya cirkulära affärsmodeller.

1.5.3 Åtgärdsförslag

Tillsätt en utredning med syfte att säkerställa att svensk lagstiftning bidrar till cirkulär ekonomi

Sveriges lagstiftning bör reformeras för att fullt ut stödja en konkurrenskraftig och cirkulär ekonomi. En utredning bör tillsättas för att säkerställa att avfallshierarkin genomsyrar lagstiftningen. Den behöver även undersöka på vilket sätt reglerna kan förenklas för berörda aktörer. Vidare måste den säkerställa att regelverket är samstämmigt med bestämmelser i EU-direktiv och med internationella konventioner. Allt det här är nödvändigt för att kunna främja de mer hållbara cirkulära affärsmodeller.

Ge Naturvårdsverket i uppdrag att se över hur en nationell resurs- och avfallssamordning kan utformas

Delegationen för cirkulär ekonomi ser behov av mer dialog och samverkan mellan myndigheter och näringsliv för effektivare implementering av lagstiftning. Mer dialog och samverkan möjliggör för svenska aktörer att bidra med inspel under pågående EU-förhandlingar och annan regelutveckling och därmed möjlighet att säkerställa att lagstiftningen främjar cirkulär utveckling snarare än att motverka den. Naturvårdsverket är en lämplig myndighet för den här samordningen och bör tilldelas resurser för uppdraget.

Foto: Henrik Löwenhamn

1.5.4 Effekt

Genom en samlad och ändamålsenlig modernisering av lagstiftningen får näringslivet bättre förutsättningar att utveckla och skala upp cirkulära affärsmodeller, samt att öka återanvändning och materialåtervinning. Behovet av att utvinna ny råvara minskar och därmed också miljö- och klimatpåverkan. Genom tydliga och långsiktiga spelregler får näringslivet förutsättningar att investera i cirkulära affärsmodeller och att utveckla hållbara lösningar.

Missuppfattningar kring regler och tolkningar kan lösas genom dialog, vilket i sin tur skapar större trygghet för aktörer som vill bidra till omställningen. Mer dialog mellan svenska aktörer och myndigheter möjliggör för aktörer att bidra med inspel inför och under pågående EU-förhandlingar, samt vid framtagande av ny eller reviderad nationell lagstiftning och då säkerställa att lagstiftningen främjar cirkulär utveckling. Samordningen ger möjlighet för näringslivet att ge inspel i ett tidigt skede och på ett effektivt sätt vilket också kan underlätta arbetet för myndigheterna, inte minst i arbetet med samhällsekonomiska konsekvensanalyser.

Mattias Philipsson, Johan Kuylenstierna och Linnea Granström. Foto: Henrik Löwenhamn

1.6. Anpassa Sveriges förbränningskapacitet

1.6.1. Omvärldsspaning

Sverige har idag en hög grad av avfallsförbränning, cirka 60 % av det kommunala avfallet, vilket är mer än dubbelt så mycket som EU-genomsnittet på 27 %. Avfallsförbränningen har bidragit till en stabil energiförsörjning men har samtidigt inneburit att stora mängder resurser gått förlorade.

I ett läge med ökade geopolitiska spänningar och störningar i globala värdekedjor blir resursförlusten alltmer problematisk för Sveriges försörjningstrygghet, konkurrenskraft och långsiktiga hållbarhet.

I EU:s avfallsdirektiv förbjuds förbränning av avfall som samlats in separat för att förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas. Enligt avfallsdirektivet ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppnå målet om att förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 55 viktprocent 2025, minst 60 viktprocent 2030 och minst 65 viktprocent 2035.

Samtidigt kommer viss avfallsförbränningskapacitet fortfarande att vara nödvändig även i en cirkulär ekonomi. Därför bör förbränning vara tillgänglig och ekonomiskt rimlig för material som inte kan behandlas på något annat sätt. Det gäller till exempel farligt avfall, särskilt sjukhusavfall samt restfraktioner från avloppsslam och återvinning.

Den kapacitet som behövs kommer dock vara betydligt mindre än den förbränningskapacitet Sverige har i dag. Dessutom har Sveriges nuvarande stora förbränningskapacitet en hämmande konkurrenseffekt på återbruk, reparation och återvinning.

Flera länder i Europa med mindre avfallsförbränningskapacitet än Sverige har satt tydliga mål och infört styrmedel för att anpassa och begränsa den framtida förbränningskapaciteten.

Danmark har beslutat att minska sin kapacitet för avfallsförbränning med 30 % fram till 2030. Det är en del av en bred politisk överenskommelse kallad *Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi*, som ingicks den 16 juni 2020 mellan regeringen och flera partier i Folketinget.

Kapaciteten på de danska förbränningsanläggningarna ska anpassas så att den motsvarar de framtida avfallsmängderna som dessutom förväntas minska med cirka 30 % fram till 2030. Vidare så har ett mål satts som innebär att 80 % av plastavfallet ska bort från förbränningssugarna till 2030. Import av plastinnehållande avfall för att fylla förbränningsanläggningar är omfattande och därmed vill Danmark även begränsa avfallsimporten.

Nederländerna inför inget explicit procentmål för kapacitetsminskning, men har beslutat att stoppa utbyggnad av förbränningskapacitet, fasa ut överkapacitet och använda ekonomiska styrmedel för att minska förbränningen. Den nationella strategin konstaterar att dagens stora förbränningskapacitet hämmar utvecklingen av högvärdig materialåtervinning.

Nederländerna planerar åtgärder så som höjd avfallsskatt på förbränning (idag cirka 40 Euro per ton, lika som deponering) för att göra förbränning mindre ekonomiskt attraktiv. De öppnar även upp för materialspecifika förbränningsförbud.

Naturvårdsverket lät under perioden 2024/2025 genomföra plockanalyser på elva svenska avfallsförbränningsanläggningar, vilka tillsammans hanterade 57 % av det totala verksamhetsavfallet som förbrändes i Sverige. Avfallet kom från verksamheter som butiker, skolor och sjukhus. Plockanalyserna visade att en tredjedel av verksamhetsavfallet som gick till förbränning borde ha källsorterats och att en stor andel istället hade kunnat materialåtervinnas.

I promemorian *Reformering av avfallslagstiftningen för ökad materialåtervinning och för mer cirkulär ekonomi* (KN2024/02249) föreslogs att den som lämnar avfall till en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning ska lämna uppgifter som visar att avfallet får förbrännas, samt att mottagaren ska kontrollera uppgifterna. Promemorian har remitterats av regeringen men förslaget har inte tagits vidare. Delegationen anser att förslaget bör utredas vidare. I propositionen *Reformering av avfallslagstiftningen för ökad materialåtervinning* föreslås några välkomna förändringar. Delegationen är positiva till att avfallshierarkin förtydligas och stärks, samt att tillsynsansvaret vad gäller kommunens avfallshantering lyfts från kommun till respektive länsstyrelse.

Från 2024 ska EU:s avfallsförbränningsanläggningar övervaka och rapportera utsläpp, dock utan krav på utsläppsrätter. Senast 2026 ska EU

utvärdera ett fullt införande i EU ETS från 2028 för avfallsförbränning, med möjlighet till nationella undantag till 2030. I Sverige omfattas avfallsförbränning redan fullt ut av EU ETS.

Avfallsförbränningsskatten infördes 2020 i syfte att främja materialåtervinning och minska nettoutsläppen av växthusgaser. En jämförelse år 2021, visar att kostnaden för deponiskatten var 555 kronor per ton medan avfallsförbränningsskatten var betydligt lägre, 100 kronor per ton. Skatten avskaffades efter endast två år, den 1 januari 2023, då utvärderingar från bland andra Avfall Sverige och Skatteverket visade att den inte haft någon styrande effekt på avfallsflöden eller återvinning.

1.6.2. Problembeskrivning

Sverige behöver en långsiktig och ansvarsfull plan för att succesivt begränsa avfallsförbränningen. Förbränning av resurser påverkar Sveriges försörjningsgrad, resiliens, beredskap och konkurrenskraft negativt, särskilt i ett geopolitiskt osäkert läge med störningar i globala värdekedjor.

Sverige ligger 16 procentenheter under EU:s mål för materialåtervinning av kommunalt avfall (55 viktprocent för 2025). EU-kommissionen konstaterar i granskningen av Sverige att avfallsförbränning dominerar avfallsbehandlingen och rekommenderar åtgärder för att minska beroendet av förbränning. Om Sverige inte når målen för materialåtervinning väntar betydande ekonomiska konsekvenser i form av böter och höga avgifter.

Det finns en väl utbyggd infrastruktur för förbränning av avfall, vilket gör det förhållandevis enkelt och ekonomiskt attraktivt. Däremot saknas stora delar av infrastruktur som gynnar cirkulär ekonomi där resurser omhändertas. Viss förbränning kommer fortsatt att behövas för farligt avfall och riskavfall från exempelvis sjukvården, men dagens nivå och kapacitet är för hög.

Sverige importerar årligen cirka tre miljoner ton avfall från andra länder för att hålla förbränningsanläggningarna i drift, ofta med värdefulla resurser som skulle kunna återvinnas. Avfallsförbränning är en betydande källa till växthusgasutsläpp. Enligt Naturvårdsverket uppgick avfallsförbränningens andel av el- och fjärrvärmesektorns utsläpp till 81 procent 2024 och låg på cirka 3,2 miljoner ton koldioxidekvivalenter.

Ett fortsatt beroende av förbränning låser in Sverige i ett systemfel. Stora investeringar i avfallsförbränningskapacitet skapar ekonomiska incitament att hålla anläggningarna i drift, snarare än att minska avfallet och ta tillvara på resurserna. Det försenar utvecklingen av mer hållbara, cirkulära lösningar som stärker robusthet och försörjningstrygghet i en tid då det är helt centralt att öka Sveriges beredskap. Att fortsätta förbränna högvärdiga material är inte försvarbart, energiförsörjningen behöver tryggas genom andra lösningar.

1.6.3. Åtgärdsförslag

Utred hur Sverige kan anpassa förbränningskapaciteten för en ökad cirkulär försörjningsberedskap

Tillsätt en utredning med syfte att ta fram en strategi som inkluderar lämpliga styrmedel för hur Sveriges avfallsförbränning succesivt kan anpassas i takt med omställningen till en mer cirkulär och konkurrenskraftig ekonomi. Strategin bör även syfta till stärkt försörjningsberedskap och resiliens. Utredningen bör samordnas med pågående arbeten som Sveriges strategi för energiberedskap samt cirkulär försörjningsberedskap.

Ta vidare förslaget om mottagningskontroll inför förbränning

Delegationen anser att fortsatt utredning bör göras av förslaget om mottagningskontroll inför förbränning som lämnades i promemorian *Reformering av avfallslagstiftningen för ökad materialåtervinning och för mer cirkulär ekonomi* och som ännu inte tagits vidare av regeringen.

Foto: Henrik Löwenhamn

1.6.4. Effekt

En nedtrappning av avfallsförbränningen är ett avgörande steg för att ställa om till en resurseffektiv, cirkulär, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi.

Sveriges låga återvinning av plastförpackningar kostar staten miljardbelopp. 2024 uppgick Sveriges så kallade plastavgift (till systemet för EU:s egna medel) till cirka 2,7 miljarder kronor, en kostnad som beräknas uppgå till över 2 miljarder kronor per år även 2025–2026. Därtill har EU-kommissionen föreslagit att höja avgiften per kilo icke-återvunnen plast från 0,8 till 1 euro från 2028, vilket riskerar att driva kostnaderna ännu högre för Sverige.

Sverige har fått en varning då vi riskerar att inte uppnå det EU-gemensamma målet för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall som gäller fr.o.m. 2025. De medlemsländer som inte når målet riskerar böter, vilket understryker behovet av kraftfulla åtgärder.

2. Cirkulära nycklar

Cirkulära nycklar är Delegationen för cirkulär ekonomis satsning på att identifiera de viktigaste faktorerna som möjliggör cirkulära hållbara materialflöden oavsett värdekedja. Arbetet bygger på att samla aktörer från en hel värdekedja (från råvaruutvinning, tillverkning, via användningsfas med reparation till återanvändning och återvinning) genom workshopserier där hinder kartläggs och lösningsförslag tas fram. Målet är att på sikt peka ut gemensamma nyckelförutsättningar som behöver vara uppfyllda för att cirkulära flöden ska uppstå i bred skala.

Det första projektet, genomfört under våren 2025, fokuserade på värdekedjan för litiumjonbatterier för fordon och arbetsmaskiner. Arbetet har därefter inletts med motsvarande processer i flera andra värdekedjor för att identifiera vilka lösningar som fungerar generellt. Arbetet ska tydliggöra vilka hinder som återkommer och vilka åtgärder som kan ge störst systemeffekt.

2.1. Litiumjonbatterier för fordon och arbetsmaskiner

Deltagare från bland annat batteritillverkare, fordonstillverkare, transportörer, återvinnare och andra relevanta organisationer deltog i tre workshops samt kompletterande grupparbete. Arbetet resulterade både i fördjupade insikter om varandras perspektiv och i utvecklingen av flera konkreta lösningsförslag.

De lösningar som prioriterades rörde bland annat:

- behovet av effektivare transportlagstiftning,
- produktdesign som underlättar återanvändning, reparation och återvinning,
- förslag om en nationell "batteribank",
- ekonomiska incitament för återanvändning,
- bättre validering och transparens av information om batteriprestanda samt
- ökad produktionskapacitet i hela den europeiska batterivärdekedjan.

Syftet med förslagen är att stärka svensk industris konkurrenskraft, öka självförsörjningen av kritiska råvaror samt att minska miljöpåverkan genom ökad resurseffektivitet. Resultaten ska fungera som underlag för fortsatt samarbete, standardiseringsarbete och utveckling av lagstiftning.

Workshop för cirkulära nycklar. Foto: Henrik Löwenhamn

2.2. Pågående projekt inom cirkulära nycklar

Delegationen för cirkulär ekonomi utvecklar nu arbetet med cirkulära nycklar genom att under början av 2026 genomföra fler workshopserier, en med fokus på textilvärdekedjan och den andra med fokus på byggmaterial. Valen av värdekedjor baseras på deras betydande miljö- och klimatpåverkan och potentialen att minska denna genom cirkulära lösningar. Valen baseras också på hög relevans för svenskt näringsliv samt god genomförbarhet.

Arbetet avgränsas till värdekedjan för jeans inom textilvärdekedjan samt fönster och glaspartier inom byggmaterialvärdekedjan. Avgränsningen är gjord för att möjliggöra fördjupade och konkreta diskussioner. Delegationen kommer att samla aktörer från hela dessa värdekedjor för att skapa en gemensam förståelse för centrala utmaningar och identifiera lösningar som kan stärka resurseffektivitet och konkurrenskraft. Tillsammans med deltagarna kartläggs både aktiviteter som redan nu kan genomföras och de hinder som kräver politiska åtgärder för att möjliggöra mer hållbara och cirkulära värdekedjor.

3. Verksamhetsberättelse

3.1. Ledamöter och kansli

I maj förordnades **Henric Brage** som ny ledamot i Delegationen för cirkulär ekonomi till 2027. Lotta Lyrå avstod sitt förordnande.

Under november månad förlängdes förordnanden för **Fredrika Klarén**, **Johanna Ljunggren**, **Magnus Uvhagen** och **Lisa Wahlström** till 2028.

Delegationen bestod därmed av följande ledamöter under 2025:

Mattias Philipsson, ordförande sedan 2024 och vd för Svensk Plaståtervinning i Motala AB

Caroline Andermatt, vice ordförande sedan 2024, vd för Myrorna

Anna Graaf, hållbarhetschef på White Arkitekter

Elisabet Jamal Bergström, hållbarhetschef på SEB Asset Management

Fredrika Klarén, hållbarhetschef på Polestar

Henric Brage, chef för innovation & strategi på Södra Skogsägarna

Johanna Ljunggren, hållbarhetschef på Kinnarps AB

Lisa Wahlström, hållbarhetsdirektör på Coca-Cola Europacific Partners Sverige

Magnus Uvhagen, vd för Recycling i Sverige, Ragn-Sells

Maria Sandell, head of ESG Northern Europe på Heidelberg Materials

Under hösten tillträdde Erika Nygren som ansvarig för kansliet vid Delegationen för cirkulär ekonomi.

På kansliet arbetar även Åsa Ekberg Österdahl, Frida Änghede, deltid arbetar Henrik Löwenhamn och Rikard Johansson.

3.2. Verksamhet 2025

3.2.1. Intern verksamhet 2025

Delegationen har under året genomfört åtta sammanträden, utvecklat rekommendationer till regeringen samt genomfört fördjupade analyser kopplade till specifika värdekedjor. Arbetet har även omfattat informationsinsatser, dialogmöten och medverkan i nationella och internationella sammanhang.

3.3. Externa möten och presentationer

3.3.1. Möte med riksdagsledamöterna i Arktiska parlamentarikerkonferensen (CPAR), 250121

Delegationen representerades av Mattias Philipsson, Elisabet Jamal Bergström och Maria Sandell vid ett möte med riksdagsledamöter från Arktiska parlamentarikerkonferensen (CPAR). Under mötet presenterades delegationens uppdrag, arbetssätt och behovet av omställning till en mer cirkulär ekonomi.

3.3.2. Riksdagsseminarium med Svenskt näringsliv och ICC Sweden, 250422

Delegationens ordförande medverkade vid ett riksdagsseminarium som genomfördes tillsammans med Svenskt Näringsliv och ICC Sweden. Seminariet behandlade grundläggande frågeställningar om cirkulär ekonomi, dess betydelse för Sveriges konkurrenskraft samt behovet av styrmedel som understödjer resurseffektivitet och omställning.

Mattias Philipsson, Elisabet Jamal Bergström, Romina Pourmokhtari och Johanna Ljunggren.
Foto: Jonatan Klefbom

3.3.3. Överlämnade rekommendationer till regeringen, 250526

Den 26 maj överlämnade delegationens ordförande tillsammans med Elisabet Jamal Bergström och Johanna Ljunggren delegationens rekommendationer till klimat- och miljöminister Romina Pourmokhtari och företrädare för Regeringskansliet. Rekommendationerna utgör delegationens samlade förslag till åtgärder för att stärka förutsättningarna för cirkulär ekonomi i Sverige.

3.3.4. Almedalen, 250624–250626

Under Almedalsveckan var Anna Graaf, Elisabet Jamal Bergström och kansliet på plats.

Seminarium: Hur blir den trasiga strumpan en värdefull resurs som ökar Sveriges konkurrenskraft?

Elisabet Jamal Bergström, Magnus Nikkarinen, Cecilia Nykvist, Marcus Wangel och Åsa Degerman. Foto: Henrik Löwenhamn

Seminarieret, modererat av Elisabet Jamal Bergström, gav en översikt av delegationens arbete med satsningen cirkulära nycklar samt de första projekten. Elisabet redogjorde för nuvarande utmaningar inom textilvärdekedjan, bland annat bristande spårbarhet, ökande privatimport från lågprisaktörer utanför EU, konkurrenssnackdelar för svenska företag samt behovet av förbättrad insamling och mer hållbara materialval.

Panelen betonade även vikten av:

- harmoniserat EU-gemensamt producentansvar,
- cirkulär offentlig upphandling,
- forskning och innovation för att möjliggöra teknisk utveckling.

Sammanfattningsvis konstaterades att textila restströmmar – inklusive ”den trasiga strumpan” – kan utgöra betydelsefulla resurser under rätt förutsättningar.

Rundabordssamtal tillsammans med Svenskt Näringsliv

Delegationen arrangerade tillsammans med Svenskt Näringsliv ett rundabordssamtal där Anna Graaf företrädde delegationen och modererade samtalet. Bland deltagarna runt bordet fanns statssekreterare Daniel Westlén, forskare samt företrädare för flera industribranscher, däribland återvinning, fordon, kemi och bygg.

Samtalet fokuserade på hur Sverige kan etablera cirkulära värdekedjor genom tidiga designval, materialstrategier, affärsmodeller och investeringsbeslut. Deltagarna identifierade ett antal gemensamma utmaningar som kräver samordnade insatser.

Panelsamtal hos tankesmedjan Normskifte

Elisabet Jamal Bergström deltog i ett panelsamtal om politiska styrmedel, långsiktighet och systemomställning. Diskussionen berörde reformbehov, systemomställning och hur teknikoptimism kan omsättas i praktisk förändring.

Ett särskilt pass behandlade resurseffektiva materialflöden i Europa, inklusive regionala exempel från flera EU-länder samt kopplingar mellan cirkulär ekonomi och biologisk mångfald.

3.3.5. UNFCCC Climate Week, Addis Ababa, 250905

Delegationens ordförande inviterades att medverka i en session om globala erfarenheter av utsläppsminskning inom avfallssektorn, arrangerad av Ellen MacArthur Foundation. Mattias Philipsson redogjorde för hur cirkulära system kan utformas genom:

- systemdesign för cirkularitet
- värdekedjor som bevarar materialvärde
- högkvalitativ materialåtervinning och slutna kretslopp

Cirkulär ekonomi lyftes fram som ett av de mest kraftfulla verktygen för att nå klimatmål och öka samhällets resiliens.

3.3.6. Från Bryssel till Borås, 250924–250925

Vid konferensen, arrangerad av Science Park Borås inom ramen för den västsvenska EU-konferensen, presenterade Johanna Ljunggren

delegationens arbete. Konferensen belyste regionens starka ställning inom cirkulära textil- och modeflöden samt hur innovation, beteendeförändringar och affärsmodeller samverkar i omställningen.

3.3.7. Frukostwebinarium Regional utveckling och samverkan i miljömålssystemet, 251003

Fredrika Klarén och Erika Nygren presenterade delegationens arbete, de rekommendationer som lämnats till regeringen samt satsningen Cirkulära nycklar för regionala och kommunala aktörer. Webbinariet syftade till att tydliggöra vilka faktorer som påverkar möjligheterna att skapa cirkulära materialflöden oavsett bransch.

3.3.8. Lansering av CGR The Value Gap: Sweden, 251124

Rapporten analyserar hur ekonomiskt värde går förlorat i linjära system och introducerar ett kvantitativt angreppssätt för att mäta detta värdegap. Vid lanseringen kommenterade Mattias Philipsson rapportens relevans för Sveriges cirkulära omställning och behovet av styrmedel som adresserar strukturella ineffektiviteter.

3.3.9. Presentation av delegationens rekommendation "offentlig upphandling" för statens inköpscentrals Nätverksmöte 251125

Vid Statens inköpscentrals nätverksmöte presenterade Johanna Ljunggren delegationens rekommendationer inom offentlig upphandling. Deltagare från ett stort antal statliga myndigheter medverkade. Presentationen följdes av diskussioner kring:

- Utmaningar vid upphandling med cirkulära och hållbara krav
- Åtgärder med störst potential att främja cirkulär ekonomi i offentlig sektor
- Goda exempel och framgångsfaktorer inom cirkulär upphandling

3.3.10. Debattartikel i SvD 250504

Delegationen publicerade en debattartikel med budskapet att ROT-avdraget bör utformas så att det bidrar till Sveriges cirkulära omställning och därigenom genererar ökade miljövinster.

[Låt ROT-avdraget underlätta Sveriges omställning till en cirkulär ekonomi](#)

3.3.11. Regeringsuppdrag om regelförenklingar. 251205

Delar av delegationen träffade Naturvårdsverkets handläggare som arbetar med regeringsuppdraget om att förenkla regelverk i syfte att minska regelbördan för företag. Ledamöterna fick vid mötet möjlighet att göra inspel på myndighetens arbete med regelförenkling och förenkling i ett bredare perspektiv, samt hur Naturvårdsverket skulle kunna utveckla verksamheten framöver för att göra det enklare för dem myndigheten är till för.

3.4. Löpande dialoger och samverkanspartners

Under året har delegationen och kansliet fört dialog med följande aktörer och initiativ:

- Tillväxtverket
- Accelerationskontoret
- Svenskt näringsliv
- Tankesmedjan Normskifte
- Naturvårdsverket
- SAMS
- RE:Source
- Fossilfritt Sverige
- SCB- indikatorer
- Aktörerna inom de olika Cirkulära Nycklar-projekten
- Upphandlingsmyndigheten
- Nordic Roadmap for Circular Finance
- Circular Sweden
- CCBUILD

Delegationen för cirkulär ekonomi vill avslutningsvis rikta ett stort och varmt tack till alla de aktörer som vi samverkat med under 2025 och ser fram emot fortsatta samtal och samarbeten för att bidra i det avgörande arbetet för Sveriges hållbara omställning.